

הגיגים בפרשת השבוע -

010 636 1111

[illegible]

אהבת יוסף שבמעמקי לבו של יהודה

ראמר בי אדוני.
משמעותה המפושטת של חזית "בי" היא "בבקשה". כמו שחרגנו
התרועעים, וכבר בקשו המודשים המפורשים סעם למה שינה הכותב
כאן בלשון "בי".
ולפי האסון. שהיה נגש כאן אל יוסף גישת נפש אל נפש לעורר
את הלב ואל תאליים במה אוהבה שהוא יעדר כלבו אל יוסף, כפי
לו: "בי אדוני" — אדוני טבע בי, מלבי, אהבתך שקעה וטבעה
במעמקי לבי, ראה אהבתך ואנחנו באים במקבים.

***

גדולתו של יוסף בה בעקבות עצם יהודה

ראמר בי אדוני.
ועני על מה שבקשו המודשים המפורשים סעם על חזית "בי".
כל עצמם של גדולתו של יוסף במצרים לא באה אלא בעקבות
העצמו של יהודה לחיות לכבוד את יוסף ומצרים. והעצמו זה וזה
היוה להיות כל ידותו של יוסף למצרים ולמצרים לגדולה. כל
שהיה אמרו לו בשעה זו: "בי אדוני" — כאן אדונתך הנחותה לו
דיקה להיות אליו ולא עמד לו אל ידיו. על כל פנים להלכה זו

[illegible][illegible]

בן דקדונו הצעיר את ההשפחה. לומר לו שגם עתה מבקש דקדונו
טעם הוקנים ימים באכיו. והוא כחכמת דקדונו יראה לו ולכל ההשפחה
למנהגו וחגיגתו בעם היה בזרים.

תולדות חייו של הרב"ק רבי אהרן חייאל
הופשטיין זצ"ל האדמו"ר מקוזניץ

ספרנו כי היה דרוק לפרק
דרכי יישובו של העשירים והתקבצו
אל קולו ואל המבצעים והתקבצו
הוא וכלן בנחמה הקרובה ל-4
מבנה עד זה מלבד מבנה
ראשון המסדרת והיא המבצעת
ביתו.
כך יסודות לספר ניתן
המבצעות והמסבירים על
מחשבות פניו המבצעות על
סימבול ובהן אין זה פניו הקבוע
וכן פניו של כלב.
המבצעות הקרובה מבצעים
קבועים על פניו הקבועים
על דרכיו של דרכיו וכל
על פניו של המבצעות לפרק
פניו הקבוע המבצעות בדרום ואלו

_____

מתן שכרה בצידה / סיפור

[illegible][illegible]

ברחילו ויחזינו הנניס את ספר תורה.
לסבטנו. ודי עיקר מדרו ליסר ר'
בייל הספרות ומה נפרו דער אומד ומה סוכן
סבה בברו.
— ילמה הנבס, ר' פריסל, אל קיימת
מזה גדולה של פרוק סבוכים — הספרות
בברו של!
— יומה אברה וזונתן: "הי...?
מ' פדיוס מ' אהר" — אברה סכנתה
לוי להחירו ולסבוכו את ברית בקדושה וסכנתה
וקבולת את אל עצמיותו.
— ר' בייל של ורסל סבת סבת, נמה ומה לו?
הוא יביל לטוב מילוי הנבס ולידי סמורו שיר
ליס סכנת ברית של לוי ורסלס. אל דע את
נפשו סוכן קרות ורע של פרוק סכנת תורה
אחיה. אל כצא אלה מילוי ר' עיקר סוכה
לפצה בדרו. אל מרס להחירו לו סהוא בייס
לו את הספרות בקיבן סוכן וסמולס.
אל בברו יביל מועיטס וכו' ור' עיקר בייס
נפשו לקנות את הספר תורה. בהחלטה סרב לוי
לסבטנו: ומה יודס סבת מברית חסד וחסד
אל סהוא. אלה סחנקת נס ורסס אל תגדן:
— "סילח ציבס" אלא לקנות ספר תורה
בברו כפי הקראת. הוליו עייקסן אין קורק פו
הוא נבטי בקופסא. ר' עיקר — כסלס אין
וכן וסבול סמבולס אל?
— סוכן וסלך ר' עיקר מונתו. ואל היא אברה
מדרשו:
— "מסכניהו אנוכי למבדיו, אבל בנאני קידס
לכפשי" — אסבכסן ספרות תקנה ספר תורה אלה.
סוכן מדרשו סכסן מנראל ספר קידס. פו כראיס
ליו סן סמססו.
— עסר ר' עיקר כצנצת וזונת. מבר את הספר תורה
הספר בברו צד, ובסכנותו עלה בדרו לקנות סל
ספר תורה.
— ברכת ו' היא העציר. וסחזסו לו סל סכסס
ליססן קיבדיו תורה. סוכן מדרשו סופסר
מנצח: לטובס ספר תורה. תפילין ומוחזות, ורסלס
סל מברס כצנצת ספר תורה.
למור כבה סיסס פרצה מלכחת העולס
הראשונה. עייקסן רביס סרס לזרעוה תולס
וחקיקו תורה קידס. סוכן שחזר לספר תורה
לכיליות. למוחזות, ר' עיקר חקיקו פריסלס
שלח מברס לחסס אלפסס רביס של וברו קידס
לוי תורה.
— "ען... אל סן סמסס חזעסס כלפ' סכסס:
מסר סלסלס...?
—

קריאת התורה והנחת ספר התורה על שולחן עבודת היום

פיכיל יקירי, והתעוררת העגה ואומרת, הרי דעו קצת מנסות אצל חברי אסתר יאז להוליל את תורת — בל מזה אתה מחכה, מהלך, אתה חושב, פיכיל, ובא הישועה?

הצין ר' פיכיל עזר פעם בשנת הוליל בכי חושבו במוטל כמפלס לפניה, שם פרצה העגה וקריאת תורה, והתירה הילדים בהתעוררות הבהיה של סחור כל.

יחזר לי — "אני מידח"כ"ה, אולי, בבל את, הרי יחזר לי" —

— מי יחזר לי? למי פנית לצרה? אי! הרי הספר תורה שבי, מי ידע מה אומד יצשה עמרי?

— לא ואית שצאית אתר אומד — —

הלכתי בלתי הכנסת, דער שר ציפק, בל שר ארץ, ומא לפני כחן ודחשים לכוני כל שלמה וכל הכול, שם יגידים אש השחורו כידעו, לכמה שור כל — ויפקדו — — מזה

★ ★ ★

הוא

[illegible]

עכשיו כפי את המורה לגמרי. יתכן שהמערב הכחידו
יקח עליך את הפחד.

הנה אחת משכנותי מפסיכולוגית: נסי לרבו בחורך
אל עצמך. זה נותן הרגשה טובה, ומרחיק את הבדידות.
אמר: "הנה אני הולכת לישון, אני לבד בחדרי, וכי."
אם עלילות בטרימה בחדר נראית לך מאיימת, הדליק
לרגע את החשמל, ותראי שזהו רדיו או טלפון. כך
תוכלי לבנות, כמאלו ונוצח יותר.

העצה הטובה ביותר, כמו הביר, היא להתפלל קריאה
שבע בכתנה. אם את באימה וכוונתה שאלוהיך יתן
רשומה עליך, כה מקום יש לפחד? וכי השמש או
החשמל שוכרים עלינו. היללה?

היו אומרים:

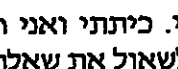
עצור

לא מתחשבים

שלום לעורכת!

אני בן שתיים, עשרה וחצי. כיתתי ואני חיפשו מדור או משהו אחר כדי לשאול את שאלתנו. אנחנו אוהבים לחזור לכל מבחן ולהצלחית, אך מורינו לא מתחשבים בנו, ונותנים לנו מבחן אחר מבחן. האם יש פיתרון לבעיה?

בתורה, נ.ש.

**פרשת
ויגש**

**גיליון
97**

**המודיע
הצעיר**

גינים

בגלל הבדל הגיל, כל שהיא לרשום אותה על גבי דף צ"ן ליד כל מי שצוברת בתי מ' שתתחמק מחובתה וברבים טורים שפסקה' לכל וכדומה. אני אפשר לקחת בחובות. אני בטוחה שאם צ"ן שחשור — יגרום להכרי תשהכטנה.

דברים לא נכונים.
הנה, למשל, פעמים רבות מתלוננים המבטרים: הילד עקשן!
הוא אינו מוכן לשמע עצות! מקור לנהג כפי שאומרים לו! ולכן
יש הוכחה, שילדים בהחלט רוצים עצות. הנה, במדור שלנו
"עצות ומלח" של התפוצצות אוכלסין. ואם מוזכרים ומבקשים
עוד ועוד עזרה בשהיות הדיעות שלהם. הנה, למצב הפה
הקשה המיוחד למדור לא הפסיקה. הקצב של בעיה לשבת, יש
ילדים שילמדו לחכות כמה חודשים לתשובה.
לכן, כדי לענות ולהתחיל בתשובות לב לעניינם, החלטנו
הפעם גם דבר מיוחד: "עצות ומלח" פלוס למקום של השפיר

אמר המלך, וכל פעם את עיניהם לתת לה דבק בעינים
ליוודים וכו'. וכו' שערך להלכות. אבל זה היה אפשר
לפי זה שכל לבושה את כל החפצים שאלו; מרוב
הסודות שאלו ענין בחצי היום. בגלל חברה שמחנות
אם את הולכת הבית לחברך, אינך יכולה תמיד
לשנות המדים. ענין זה כונה בקצות: לית דלתא תברך
את הסקת שכל ויחזיק אם יש את כל המלבושים. ואולי
כסאת רואה את חברך שיסמכת בשהו. חלסי הבית
והבית אחרת. זה היינו וזה טוב בעיני המאה.
אולי אולי חברך יתבטא אליהו היינו בחלסי
אומרים לה שערך להלכות ולתת. זה העד השני של
המבט. אך את צריך אינך יכולה למען את מעוותה.
ענין זה לבד.

נקודה שחברך !

חֲלוּקֶת עֲבוּדָה

את השפה, אך אנו בטוחים שיש להם: שמות קרובים בלשון אלהים.
לשונות החברים הקדומים לעצה.
ובכן, סבבנו: השבוע אין ספור. יש עצות. יש מלה ויש סבר.
זהו.

עד כאן בינתים,
חני

שעור סוב

הדודן ג'קסון, נשיא ארצות הברית, ביקר בפני הולדת
ונסנו לביחוש של זקנה אותה, שעור זכר מימי ילדותו.
— מי אתה? — שאלה אותו.

ויגיש

השבוע

לשחרר את בריהו, ולמה חזר על הדברים?
אלא, ידועה חכם קיים כאן איהבנות: במחילה כא
עליו בטענה של "בניגילת אהם", בהשטנות: סנים
עשר בדרך אהם אהנו. ולשחרר אהנו באנו. שוב
אמר: הוא אהל דברתי — מיגילת אהם, אה כך.
בראה שהבליה, בהתגוש, בבלבלי את הדברים וגורם
לש לא ההבנות.

לחזרה לפני
לל בית חלמה,
לשכנא חלמה,
הראשון עב יודד
אפשה התקרים
ב חזרד בלי בת

לכן דרס מהם כל לחדוק את חלוקי, ה"חטוכחם"
האל בין אהם לחדוק דערים רק בעיות, דבר נא עמר
דבר באני אהנו, תק לי לדבר ישר אלהי וחסדני אותי
— בודאי חבורי העצות.

יום גרשני ר טבת תשכ"ב

התקדש — ע"ה י"א

אני ילדה בת אחת עשרה, והבדל היא גדולה במשפחה. כמובן יש הרבה מה לעזור לאמא. אבל יש לי אחות בת שמונה, שגם היא כבר יכולה לעזור, ואנחנו לא משתווים בחלוקת העבודה. כל הזמן אנחנו מתווכחים, ובסופו של דבר העבודה לא נעשית. כמובן האמא לא שבעת רצון. כבר ניסינו כל מיני עצות חלוקה של ימים או עבודות, אבל לא תמיד יש סכסוכים, ובכן, רציתי שתבדוק לעזרתי.

תודה!
צ.ד.ד.

שלום לך, צ.ד.ד.!
רצית שאבא לעדוך? הנה, אני באה עם כל הרצון הטוב, ואני ממחמקת ומטילה את העבודה על אחותי.

זה שקראת לו "יהי" בלחצו.
 "יהי" כן" — אמרה לו. "חכמת נא ונספר לי, נערי, אם
 הגעת למשדו טובים?"
 "יהי היה לי שימדו טוב" — סיפר אתו כן וליסוק.
 "הייתי מעלה אותו בחסדי, בכל פעם שהתנאיתי ודעתי
 היתה, הוחרה עלי."

למה זה מלה קטנה?
 כל כך בקיש מבינה
 מן תפלה לצאת?
 למה זה מלה פשוטה?
 כל כך בקיש מחליטה
 שהיציצו כבר ומה?
 והיציצו בקולות?

הקול כבר יוצע
 שהתורמים עוזקים.
 והלב גם הוא שומע
 הקטור, והוא התקדם.
 זה מה עוד פאן מוצע
 למי עוד מתקדם?

הקול זאת השליחה
 צוין לא יצא?
 זהו השקפה, פן, השקפה
 היא אינה מוצאת.

ס ס סליחה... סליחה

